

Abstrakt práce „Právo na inkluzivní vzdělávání“

Práce se zabývá problematikou inkluze ve vzdělávání, a to zejména jejím právním zakotvením a posouzením, nakořik je právo na inkluzivní vzdělávání možné charakterizovat jako základní lidské právo.

Po úvodu, vymezení subjektu a předmětu práva na inkluzivní vzdělávání (vč. mezinárodního kontextu), popisu jeho zákonného zakotvení a přiblížení některých okolností ve vztahu k jeho zavádění v ČR je vyhodnoceno právo na inkluzivní vzdělávání vzhledem k ústavnímu pořádku ČR. A to bez zahrnutí mezinárodních lidskoprávních smluv, které jsou studovány v následujících dvou kapitolách. Zvláštní pozornost je v této souvislosti věnována problematice tzv. konkursního nálezu Ústavního soudu a málo řešené otázce jeho časové působnosti.

Kromě pozitivního práva jsou v práci zohledněna i některá rozhodnutí Ústavního soudu a českých obecných soudů. Ve vztahu k mezinárodním smlouvám o lidských právech je věnována významná pozornost i rozhodnutím relevantních mezinárodních orgánů, zejména pak Evropského soudu pro lidská práva. Rozhodovací praxe Evropského soudu pro lidská práva totiž nejenže poskytuje mnohé argumenty ve vztahu k posouzení existence základního lidského práva na inkluzivní vzdělávání, ale indikuje i možný vývoj ve vztahu k problematice hospodářských, sociálních a kulturních práv obecně.

Vše výše uvedené je pak v závěru shrnuto a jsou učiněny závěry ohledně ústavněprávního zakotvení práva na inkluzivní vzdělávání v ČR.